

Hogyan viszonyuljon az egyház a hatalomhoz ⇒ nagyon eltérő válasz. (Lekció) Néró 64-es gyújtogatása előtt pár évvel. (Text) 30 évvel később Domitianus idején, aki parancsba adta, hogy a képe előtt áldozzanak ⇒ apokalipszis [rejtjeles írás] János száműzetésben él, és így fogalmaz, hogy átjuttathassa levelét cenzúrán. A megértéshez kell egy kódrendszer.

I. Mi a probléma a hatalommal?

- A hatalom rendkívül vonzó az ember számára. Különösen is az egyik formája [εξουσία: totalitárius hatalom] ⇒ világtörténelem és legszorosabb emberi kapcsolatunk!
- Jézus ezt magának tartja fenn (Mt 28,18) ⇒ viszont ebből ad a tanítványoknak (Mt 10,1)
- A hatalom spirituális kérdés (ApCsel 18, 19) Történelmi példák [kommunizmus: ortodoxia, náciizmus: druida vallás] az ilyen hatalom súlyos torzulást okozat a lélekben is.
- A 20. sz. után ez a furcsa kettősség hat át bennünket a hatalommal kapcsolatban ⇒ a hatalom rossz. Pedig nyilvánvaló, hogy a hatalom szükséges: minden szétesne körülöttünk.
- A hatalom nem más, mint kontrollgyakorlás. A baj az, amikor ez akkor is megtörténik, amikor ez nem szükséges. Érdemes lenne végiggondolnunk, mi kit kontrollálunk. És minket ki kontrollál? Hol van az a határ, amíg ez egészség? És mikor válik ez patológiássá?
- Világméreteken ⇒ internetes adatgyűjtés. Egyéni kapcsolatokban ⇒ nyílt ellenőrzések, vagy még súlyosabb, ha ez rejtett, háttérbeszélgetések, ellenőrző kérdések formájában történik.
- (Text/Lekció) különbséget kell tennünk hatalom és hatalom, kontroll és kontroll között.
- Mert a hatalomgyakorlók ma egyre gyakrabban azt akarják elérni, hogy kiszolgáljuk az igényeiket. A kontrolljuk célja ez ⇒ (3bc) Azonban hogy mi a „jó”, az nem a korszellem vagy elég erős manipuláció kérdése, hanem istenkérdés. Amikor a hatalom kérdését kivesszük az istenkérdés tárgyköréből [mi a jó, és mi a rossz] óriási zavarodottságot teremtünk ⇒ posztmodern.
- Minél inkább elveszíti egy társadalom a spiritualitását, annál bizonytalanabb lesz abban, hol a határ jó és rossz között, *annál inkább kiszolgáltatottabbá válik a visszaélészszerű hatalommal szemben.*
- A hit ezért is hatalom. Csak mi gyakran elfelejtjük ezt. Épp Simon példája kell, hogy óvatosságra intsen minket, amikor a hatalom torzult, visszaélészszerű formáit látjuk, különösen is az egyház életében de a politikában is. [Volt egy református püspök: „én leszek az utolsó püspök” csak nem mondta, hogy olyan sokáig ⇒ három ciklusban volt püspök]
- Ugyanis a hatalom felelősség is. Nem gond, ha egy pedagógus, szülő, cégvezető hatalmat, kontrollt gyakorol, szankcionál, ha ez párosul az ő felelősségével. A keret nagyon világos (1)!
- Ugyanis a hatalom lényege épp abban áll, hogy az eltérő érdekek ütközőzónájában rendet teremt. (4b) [kard: állam fegyveres hatalma] Többen vagytok itt, akik mögött hosszú rendőrvezetői, katonai múlt áll. A Biblia sok hozzátok hasonló magas rangú tisztről ír, akik kereszténnyé lettek ⇒ (Mt 8,9-10) Ilyen a hatalom spiritualitása. Érdekes ellenpont ⇒ (ApCsel 8, 18-22).

II. Mikor beszélhetünk visszaélészszerű hatalomgyakorlásról?

- (4b) *Mert [ezért]...Isten szolgálja ő.* Ez a hatalomgyakorlás legitim kerete és határa is. (Text) ⇒ amikor a hatalom kilép ebből a keretből. Az ilyen hatalom sajátos spiritualitással rendelkezik. Amíg ① az Isten előtt fejet hajtó hatalom akkor is *szolgáló hatalom*, ha szankcionál, büntet, szigorú határokat szab, addig ② az Isten akaratával szembeszegülő hatalom akkor is *önéltű*, ha látszólag a javunkat szolgálja. *Az önmagáért való hatalom, kontrollgyakorlás mindig visszaélés.*
- A kontrollgyakorlásnak minden esetben nagyon konkrét célja van, még ha ez nincs is ki-mondva ⇒ „*vajon mit akar elérni az illető, amikor indokolatlanul akar rajtam vagy rajtam keresztül*

kontrollt gyakorolni, érvényesíteni a hatalmát? Ha most végiggondoljuk a hatalmi helyzeteket hatalomgyakorolóként [szülő, tanár, presbiter, főnök] vagy alárendelt szerepben, könnyen tetten érhetjük ezt a működési módot ⇒ *ha a hatalom eszköze*, világosan kell látni a mögötte álló célt.

- *Ha a hatalom cél*, akkor nagyon sok homályos, megfogalmazhatatlan mozzanattal találkozunk.
- *Az egészséges hatalom* mindig nyílt, egyenes, őszinte. *A visszaélészszerű hatalom* ezt kerüli. (Text)
- [Egyszer a minisztériumban tanúja lehettem egy beszélgetésnek: „Azt kérem, vagy konkrét vádakat fogalmazz meg a beosztottamról vagy ne mondj semmi rosszat vele kapcsolatban, mert ha meghallgatom a panaszododat, előbb-utóbb én is csak így tudok erre az emberre nézni.]
- Ez a fajta kontroll, hatalomgyakorlás az egyházban szigorúan tilos. Ilyen szétdobáló [διαβολικός] erőt látunk (Text/6). ① (Text/3c) Az emberek nyitottak az ilyen folyamatokra. ② (Text/4) [προσκυνεω] Az Isten elleni hatalom spirituális igényeket tölt be borultak ③ (Text/7a) Ebben alulmaradhatunk ④ (Text/7b) ráadásul ez globális méreteket is ölthet.
- Az egyháznak tehát kifelé és befelé is egyaránt érzékenynek kell lennie arra, hogy képessé váljon ① elkülöníteni a szétdobálást, megosztottságot, hasadást eredményező a hatalmi folyamatokat ② a *közös*-séget, *közös* utat, *közös* látást, közös szolgálatot célzó hatalmat érvényesíteni

III. Milyen az evangéliumi hatalomgyakorlás?

- A két biblia rész között egy nagyon világos különbséget képes tenni az is, aki csak kevésbé járatos a Szentírás tanulmányozásában. (Lekció) nagyon világos kereteket, célokat látunk, egyértelmű szabályokat, egyenes, nyílt közléseket látunk. (Text) épp az ellenkezője: burkolt, rejtett, homályos működést, amely bizony akár agyon eredményes is lehet.
- Nagyon legyenek óvatosak, amikor nem tiszta, nem világos, rejtett folyamatokkal találkoztok.
- (Text) olyan kontrollgyakorlás, amely célja nem a konfliktus megoldása [császárkultusz érvényesítése], hanem Isten embereinek a megsemmisítése. (Text/7) Ugyanis minden rejtett kontrollgyakorlás a másik megsemmisítését célozza [szakmailag, emberileg, erkölcsileg, anyagilag].
- A Bibliában ennek a két erőnek a legelementárisabb összecsapása a Golgotán történik. Bár Domitianus császár esetében sokkal egyértelműbb volt a helyzet, a forogatókönyv, a szétdobáló és összetartó, nyílt és burkolt, tisztességes és sunyi játszmák világosan kirajzolódnak.
- Az izraelita vezetők megfenyegetik Pilátust, hogy ha nem végzi ki Jézust, méltatlanná válik a „*cezár barátja*” kitüntető, rangos címre (Jn 19,12) [≈ Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje]
- Jézus kiszolgáltatottan sodródik a hatalmi játszmák viharában. Azonban érdemes Pilátus és a zsidó főpapok visszaélészszerű hatalomgyakorlásának fényéből feltennünk azt a kérdést: *vajon miért engedi meg Isten ezt?* (1bc) Nagy ajándék, amikor az ember képes látni az éles határt a Rm és a Jel leírása között, és bölcsen dönteni, mikor kell engedelmessé válni és mikor kell ellenállni.
- (Jak 4, 7-8) ⇒ (Lekció) minden hatalom felett van egy végső hatalom: Isten. Ezért nem kell nekünk bosszút állnunk. Ezért tehetünk jót az ellenségeinkkel [múlt hét]. És ezért fordulhat át Jézus Krisztus vergődő, tehetetlen kiszolgáltatottsága dicsőséges győzelemmé a kereszten.
- (Jn 19,11) ⇒ ÚV

HIRDETÉSEK

- Ősztől házi csoportokat indítunk. Az első alkalom szeptember 16-án 18.00 órakor lesz. Szeptember 25-én vendégünk Tóth Sára
- Október 1-jén családi kirándulást tervezünk
- Október 5-én kezdjük el az Alapozó bibliórát
- Októbertől a Mesterképzés keretében apologetikai sorozatot indítunk.
- Admirális kör: férfi bibliaóra és hétvége
- Október 9-én vendégváró istentisztelet lesz